

Τὴν γῆν ὅλην ὁ βραχίον τοῦ ἀνθρώπου ἀλλοιόει·
 Πλὴν τὸ κράτος τοῦ πλησίον τῶν ἀκτῶν σου τελειόει.
 Ὅτε ἤχησεν ἡ πρώτη τῆς δημιουργίας ὥρα,
 Νέα ἔρρευσες, καὶ νέα καθὼς τότε ῥέεις τώρα.
 Τὴν παλῖβροϊαν τῆς τύχης καὶ τὸ ἄστατόν της πνεῦμα,
 Παριστᾷ τὸ ὑπ' ἀνέμου κυματοῦμένον σου ῥεῦμα,
 Καὶ εἰς σὲ ἡ τοῦ ἀπείρου
 Ἐκταοῖς ἀντανακλᾶται ὡς εἰς κάτοπτρον σαφείρου.

Α. ΣΟΥΤΣΟΣ.

ΑΛΗΘΕΙΑ.

— Κύρος ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας ἐρωτηθεὶς ποτε ποῖον ἦτο τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔμαθεν, ἀπεκρίθη, «Νὰ λέγω τὴν ἀλήθειαν.»

Ἡ ἀλήθεια εἶναι μία τῶν ἀξιεραστοτάτων ἀρετῶν, αἵτινες στολίζουν τὸν νοῦν. Εἶναι ἀπλοῦν ἀλλὰ πολῦτιμον στολίδιον, ὃ δὲ κάτοχος αὐτῆς, ἀδιάφορον εἰς ποῖαν κοινωνικὴν τάξιν ἀνήκει, θέλει ἀπολαμβάνει τὸ σέβας καὶ τὴν ὑπόληψιν πάντων τῶν φρονίμων ἀνθρώπων.

ΟΙ ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΙ. (8.)

Τέλος

Ἡ μεῖς οἱ πα ρε πί δη μοι Πρὸς τὴν οὐ ρά νι ον Σι ὦν,
 Ἐν τῇ ἐ ρή μῳ ἱ λα ροί, Νῦν ψαλ μῳ δοῦ μεν καθ' ὃ δόν,

D. C.

Πῶς ἡ στο λή σας ἡ λαμ πρά Εἰν' ὃ δοι πό ροι κα θα ρά;
 Αὐ τῇ 'εὐ τοῦ αἵ μα τοῦ Χριστοῦ Ἐ πλέ θη χά ρι τι αὐ τοῦ.

2. Ὅλῃγοι χρόνοι, τὸ πολὺ,
 Κι' ὁ δρόμος παύει βαθμηδόν,
 Ἐπὶ ὀλίγοι στεναγμοί,
 Ὅλῃγοι κόποι καθ' ὁδόν.

Πῶς ἡ στολή σας κ. τ. λ.

3. ὦ μακαρία Χαναάν,
 Δυνάμεθα 'ς τὰς ὄχθας Σοῦ
 Νὰ ἴδωμεν γῆν ἱλαρὰν,

Ναὺν καὶ πόλιν τοῦ Θεοῦ;

Πῶς ἡ στολή σας κ. τ. λ.

4. Ἀγρόπνως καὶ μὲ προσευχὴν
 Διαπερνῶμεν τὴν ὁδόν,
 Ὅδον εὐθεΐαν καὶ στενὴν,
 Πλὴν φέρουσιν πρὸς τὸν Θεόν.

Πῶς ἡ στολή σας κ. τ. λ.

« Ἄν καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς πράττῃ κακὸν ἑκατοντάκις, καὶ μακροήμερεύῃ, ἐγὼ ὅμως γνωρίζω βεβαίως ὅτι θέλει εἶσθαι καλὸν εἰς τοὺς φοβουμένους τὸν Θεόν, οἵτινες φοβοῦνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. »

« Εἰς δὲ τὸν ἀσεβῆ δὲν θέλει εἶσθαι καλὸν, καὶ δὲν θέλουσι μακρυνθῆ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, αἵτινες παρέρχονται ὡς σικιά· διότι δὲν φοβεῖται ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. » (Ἐκκλ. Καθ. γ. 12—13.)

« Μὴ πλανᾶσθε· Φθείρουσι τὰ καλὰ ἤθη αἱ κακαὶ συναναστροφαί. » (Α' Κορινθ. ιε. 33.)

Παιδίον ζητοῦν τὴν ἐδλογίαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ γεῦμα.

Ποτὲ, ὦ τέκνον μου, θερμῶς
Μὴ λησμονῆς εἰς τὸν Θεόν
Νὰ δέσσαι διηνεκῶς
Εἰς πάντα τόπον καὶ καιρόν.

Ἄν ὄνειρα εἶδες γλυκὰ,
Ἄν φόβος ἦ καὶ ταραχή,
Νὰ κλαύσης σ' ἔκαμαν πικρά,
Ἐπίμενε ἐν προσευχῇ.

Προσεύχου, ναί, εἰς τὸν Θεόν,
Τὸν τρέφοντα τὰ πετεινά,
Ἄρτον καὶ σὺ ἀπὸ αὐτὸν
Μὲ χεῖλη ζῆτει ταπεινά.

Ἄν πλοῦτῃ σ' ἔδωκε πολλὰ,
Εὐγνώμων ἔσο πρὸς αὐτόν,
Ἄν σ' ἀφαιρῇ τὰ ἀγαθὰ,
Τὸ γόνυ κλίνει εἰς Θεόν.

Τοὺς προσφιλεῖς σου τοὺς γονεῖς
Θὰ ἔλθῃ ὁ ὀδυνηρὸς
Καιρὸς νὰ ἀποστερηθῇς,
Καὶ σὺ θὰ μένης ὀρφανός.

Βεβήλους τότε θὰ ἰδῇς
Νὰ μὴ προσεύχωνται ποτέ.
Τοιούτους νὰ μὴ μιμηθῇς.
Σὺ πρόσχε, ὦ φίλε παῖ.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ αἰνίγματος
Πλοῦτος.

Ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἐν Πατρίαις συνδρομητοῦ μας
Ἰω. Ραφτοπούλου.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1) Ποῖος ἦτον ὁ πρῶτος ἐν τῇ Γραφῇ ἀναφερόμενός στρατιωτικὸς ἀρχηγός;
- 2) Ποῖος ἐθεμελίωσε τὴν Σαμάρειαν;
- 3) Ποῖος ἦτον ὁ μαθητὴς, τὸν ὁποῖον ὁ Πέτρος ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

—Εἰδοποιοῦνται, οἱ ἀπανταχοῦ συνδρομηταί μας, ὅτι ὀφείλουσι ν' ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν των πρὸ τοῦ τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἄλλως δὲν θὰ σταλῇ εἰς αὐτοὺς τὸ φύλλον τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

—Αἱ συνδρομαὶ πρέπει νὰ στέλλωνται διὰ τοῦ ταχυδρομείου εἰς γραμματόσημα, αἱ δὲ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ ἐπιγράφονται α πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων. »

—Ἐάν τις θέλῃ παρὰ τῆς Διευθύνσεως πληροφορίας ὀφείλει νὰ πέμπῃ καὶ τὰ ταχυδρομικὰ τῆς ἀπαντήσεως, συνιστάμενα εἰς λεπτὰ 20· διότι ἄλλως ἡ Διεύθυνσις δὲν δύναται ν' ἀπαντᾷ ἕνεκα τῆς μεγάλης δαπάνης τῶν ταχυδρομικῶν.

—Συνδρομαὶ γίνονται καὶ σώματα τῶν παρελθόντων ἐτῶν τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων καὶ τοῦ Ἀστέρου τῆς Ἀνατολῆς· εὐρίσκονται ἐν τῇ Ἀποθήκῃ τῶν Ἀγίων Γραφῶν ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀντικρυ τοῦ χρυσοχοείου τοῦ κ. Στεφάνου.